

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 18 mars 1890, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 5, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utredning om och framläggande af förslag till en allmän obligatorisk lifränteanstalt.

Under sistlidne riksdag väcktes inom Andra Kammaren af herr Nils Sv. Håkansson, uti då afgifven motion (n:o 117) det förslag, att Riksdagen täcktes besluta att hos Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande af ett fullständigt förslag till en allmän obligatorisk lifränteanstalt för landet.

Denna motion blef hänvisad till samma kammares tredje tillfälliga utskott, hvilket i sitt deröfver afgifna utlåtande (n:o 1) hemstälde, att motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Såsom motiv för denna sin hemställan anförde utskottet, att, sedan i följd af en vid 1884 års riksdag af herr A. Hedin inom Andra Kammaren väckt motion och Riksdagens deraf föranledda skrifvelse den 11 maj 1884, jemte annat, frågan om beredande af ålderdomsför- säkring åt arbetare och med dem jemförliga personer redan blifvit af Kongl. Maj:t öfverlemnad åt en den 30 oktober samma år tillsatt komité, hvilken erhållit uppdrag att verkställa den af Riksdagen äskade

utredning och derefter afgifva de förslag, hvartill densamma gäfve anledning, har denna komité numera uppgjort förslag till allmän åldersdomsförsäkring för hela riket äfvensom låtit verkställa de för frågans behöriga utredning erforderliga statistiska undersökningar, hvilka arbeten likväl ännu icke hunnit undergå slutlig granskning eller bringas i det skick, att de kunnat till Kongl. Maj:t aflemnas, samt att vid sådant förhållande fullständigt förslag rörande det ämne, som med förevarande motion afses, inom kort torde vara att från Kongl. Maj:t emotses.

Denna utskottets hemställan blef af Andra Kammaren vid ärendets behandling bifallen.

Under innevarande riksdag har samme motionär, herr *Nils Sv. Håkansson*, uti en inom Andra Kammaren väckt, till utskottet öfverlemnad motion (n:o 156) ånyo upptagit denna fråga, men nu formulerat sin anhållan sålunda:

»att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda och för Riksdagen framlägga förslag till en allmän obligatorisk lifränteanstalt i sammanhang med förslag om åldersdomsförsäkring».

Hufvudsakliga skälet för sin förnyade hemställan finner motionären deruti, att något förslag rörande allmän åldersdomsförsäkring eller i det syfte, motionen afser, ej ännu är af Kongl. Maj:t framlagdt eller blifvit bebadadt att det kommer till innevarande Riksdag aflemnas.

Då Kongl. Maj:t i sitt tal vid innevarande riksdags öppnande bland annat yttrar: »Arbetareförsäkringskomitén har nu afslutat sitt omfattande uppdrag. Redan under denna riksdag är Jag sinnad till eder pröfning öfverlemna lagförslag om försäkring för olycksfall i arbetet», så framgår derutaf, att de viktiga förslag i öfrigt, som innefattas uti nämnda komiténs utlåtande, hvaribland säkerligen ej minst den i mångt och mycket svårlösta frågan om åldersdomsförsäkring, fortfarande äro föremål för Kongl. Maj:ts uppmärksamhet.

På grund af hvad sålunda förevarit, synes det utskottet obehöfligt och ej heller lämpligt, att Riksdagen nu hos Kongl. Maj:t gör sådan förnyad anhållan, som motionärens förslag innebär, hvarför

utskottet, utan att underkänna motionärens goda afsigt, får hemställa,

att herr Håkanssons ifrågavarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1890.

På utskottets vägnar:

ELIS NILSON.
